

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ธรรมสำหรับผู้แทน

ตะวันหยุดแล้วที่นี้ ตะวันมันเอียง ๆ ไปทางโน้น ที่นี้หยุดแล้ว พอต้นเดือนมกรา ก็หยุด แล้วต่อมาก็คืน เอียงคืนจากนี้ไป ก็จะเอียงคืนตะวัน มันหมุนแต่ ๖ เดือนเป็นประจำ

เมื่อวานได้ทองคำ ๒ กิโล ๔๐ บาท เราได้ทองคำเพิ่มเข้าอีกหลังจากที่มอบแล้วนั้นเวลานี้ ๓๘ กิโล ๕๒ บาท ๕๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖๕,๖๔๘ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ๕,๕๙๘ กิโล ดอลลาร์ได้ ๗,๒๖๕,๖๔๘ ดอลลาร์ อ่านให้ฟังทุกวัน ๆ เพื่อจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นะ พี่น้องชาวไทยเราตั้งแต่นี้เราจะเร่งเครื่องนะ เร่งเครื่องทองคำ ดอลลาร์ เป็นสำคัญมากทีเดียว จุดนี้เป็นจุดอันยิ่งใหญ่สำหรับคนทั้งประเทศ ที่ตั้งความมุ่งหมายไว้แล้วว่า ทองคำให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์อย่างน้อยต้อง ๑๐ ล้าน จุด ๑๐ ตันนี้ขาดไม่ได้ ถ้าไม่ยากให้เมืองไทยเราหัวขาดทั้งประเทศนะ เพราะหัวหน้าออกประกาศแล้ว หัวหน้าคอขาด ลูกน้องก็ต้องคอขาดทั้งหมด ต้องเอากันตรงนี้ให้ได้นะ

(ส.ส.มาหลายจังหวัดครับ) ส.ส.มาหลายจังหวัดเหรอ เออ บรรดา ส.ส.เหล่านี้มีแต่ลูกแต่หลานทั้งนั้นนะ ให้พากันตั้งหน้าปฏิบัติหน้าที่การงานของเรา ชาดไทยเป็นชาติของเรา เราเป็นลูกชาติไทย ให้ต่างคนต่างทำหน้าที่เพื่อพ่อแม่ของเราคือชาติไทย ให้สมบูรณ์พูนผลราบรื่นดีงาม ด้วยความสุจริตยุติธรรม มือสะอาด ใจสะอาด ต่อพี่น้องของเราทั้งประเทศ เราทุกคน ๆ ที่จะได้มาเป็นใหญ่ ๆ นี้ บรรดาพี่น้องทั้งประเทศนั้นแหละยื่นบัตร ๆ ให้เรา จนกระทั่งเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นขึ้นมาจากพี่น้องชาวไทยเราทุกคน ๆ หนุนขึ้น ๆ เพราะฉะนั้นเวลาหนุนขึ้นแล้ว ขอให้เฉลี่ยความเป็นผู้ใหญ่ให้เป็นความร่วมมือด้วยอรรถด้วยธรรม เห็นใจพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศนี้ว่าเป็นผู้ยกขึ้น ที่นี้เฉลี่ยความสุขให้ทั่วถึงกันเป็นอรรถเป็นธรรม

ผู้ใหญ่เราเท่านั้นที่จะนำประเทศชาติบ้านเมือง ให้มีความราบรื่นดีงามแน่นอนหนามันคงต่อไปได้ เช่นเดียวกันกับครอบครัวของเรา ครอบครัวใดที่มีอรรถมีธรรมแล้ว ครอบครัวนั้นจะมีความแน่นอนหนามันคงอบอุ่น ตั้งแต่เด็กเล็กเด็กน้อยถึงผู้ใหญ่ถึงโคตรถึงแซ่ของเรา เป็นโคตรแซ่ที่มีอรรถมีธรรม โคตรแซ่ที่สมบูรณ์พูนผลร่วมเย็นเป็นสุข นี่ละถ้าธรรมอยู่ที่ไหนเป็นอย่างนั้นละนะ

เราทั้งหลายเวลานี้ทำหน้าที่แทนประชาชนทั้งประเทศ ทำหน้าที่ของแผ่นดินไทยเรา ให้เป็นไปเพื่อความสมบูรณ์พูนผลทุกอย่าง ทุกสิ่งทุกอย่างให้ทำด้วยความรอบคอบ ให้เอาธรรมคือเหตุผล ว่าควรหรือไม่ควรเข้าไปจับทุกอย่าง ควรทำหรือไม่ควรทำ ผิดหรือถูก สำคัญตรงนี้ ถ้าผิดแล้วอย่าฝืน ให้พิจารณาแยกแยะให้เรียบร้อย การทำหน้าที่การงานเพื่อคนทั้งชาตินี้ เราต้องได้เอาหน้าที่การงานเป็นสำคัญ บวกกับหัวใจประชาชน แล้วดำเนินตามนั้นเลย เราเรียกว่าเป็นลูกน้องของหน้าที่การงานและประชาชน ที่จะก้าวเดินตามประชาชนและหน้าที่การงานที่ถูกต้องดีงาม เพื่อเป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั้งชาติ ให้เราต่างคนต่างทำหน้าที่อย่างนั้น

หลวงตาได้สละเต็มที่แล้วสำหรับช่วยชาติบ้านเมืองคราวนี้ หลวงตาไม่เคยได้พูดให้ฟัง นี่บรรดาลูกหลานที่มานี้ได้พูดให้ฟัง เปิดอกเลยอย่างไม่สะทกสะท้าน ใครจะมาโจมตีอย่างไรก็ตามเท่ากับถึงขยะ หลวงตาพูดอย่างนี้เลยนะ เรื่องธรรมคือความถูกต้องดีงาม เป็นผลขึ้นมาอย่างเลิศเลอแต่พระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลาย ท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ทรงอรรถทรงธรรมแล้วได้รับธรรมคือความเลิศเลอขึ้นมาสั่งสอนสัตว์โลก เราก็ปฏิบัติตัวของเรามาเต็มกำลังความสามารถตามเข็มนาฬิกาทางเดินคือ สวากขาตธรรม ที่ตรัสไว้ชอบแล้ว และได้มาปฏิบัติต่อโลกทั้งหลาย

คราวนี้เราจึงได้ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกอย่าง คือเราเอาธรรมกางเลย เราบอกตรง ๆ เลยบอกว่าเราไม่มีคำว่ากลัวกลัว คำว่าได้เปรียบเสียเปรียบ คำว่าแพ้ว่าชนะเราไม่มี ธรรมนี้เหนือทุกอย่างแล้ว จะให้ความเป็นธรรมทุกฝ่าย ใครผิดใครถูกประการใดจะพิจารณาตามอรรถตามธรรม

เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ในสายของธรรมที่สอนโลกมานาน ด้วยเหตุนี้เองบรรดาลูกหลานทั้งหลายก็คงจะได้ยินได้ฟัง ตอนที่หลวงตาออกช่วยชาติบ้านเมือง ทางพุทธศาสนาเอาธรรมออกก้าวเดินล้วน ๆ ๆ ตรงไปตรงมา ๆ เลย ไม่มีอ้อมค้อม ไม่มีสูงมีต่ำ อะไรผิดอะไรถูกบอกตามเหตุตามผลความผิดความถูก ให้ท่านทั้งหลายได้นำธรรมนี้ไปปฏิบัติ ถึงไม่ได้แบบพระก็ตาม ขอให้ได้แบบลูกศิษย์ของพระมีแบบมีฉบับ พวกท่านดำเนินอย่างนี้บ้านเมืองของเราจะเจริญรุ่งเรือง บ้านเมืองจะเจริญรุ่งเรืองจากคนดีนะ ไม่ใช่จากคนชั่ว คนชั่วเหมือนกับไฟ ไปที่ไหนเผาที่นั่น ๆ แหกเหลวไปหมด คนชั่วเป็นเหมือนไฟ ถ้าไฟในเตาเราหุงต้มมันก็เป็นประโยชน์ อันนี้มันเอาไฟไปเผาบ้านเผาเมืองละซิ มันไม่ได้เอามาหุงต้มแกงอาหาร ความรู้ความฉลาดเอามาเอาไปเผาไฟหมด เอาไปเผาคนทั้งโลก ความฉลาดนั้นเรียนมาศึกษามาทุกอย่างเพื่อจะทำประโยชน์ให้ตนเองและส่วนรวม

แต่กลับกลายเป็นไฟไปเผาโลกอย่างนี้ใช้ไม่ได้ เรายำนำไฟประเภทนั้นมาใช้ ไปที่ไหนให้เขากราบไหวบูชา ว่าผู้แทนคนหนึ่ง ๆ เป็นความหมายใหญ่โตมากนะ ทั่วประเทศไทย ๆ ไปที่ไหนให้เขาได้กราบไหว้บูชาผู้แทนคนนี้ดีทางนั้น ผู้แทนคนนี้ดีทางนี้ ผู้แทนคนนั้นดีอย่างนี้ อย่าให้เขาได้ยินว่า ผู้แทนคนนี้ว่าเลวทางนั้น คนนั้นเลวทางนั้น คนนี้เลวทางนั้น รวมทั้งหมดผู้แทนนี้เป็นผู้สังหารชาติอย่าให้ได้ยินนะ ให้จำให้ตึกหลานทั้งหลายนะ

นี่ละภาษาธรรมให้ฟังเอานะ พูดอย่างตรงไปตรงมาเรียกว่า ภาษาธรรม เวลาที่พูดามีทุกคน ๆ แม้แต่เด็กอยากเห็นตั้งแต่ของดิบของดีได้ยินได้ฟังแต่ของดิบของดีที่เป็นประโยชน์ เขาก็อยากได้ยินได้ฟัง ไม่อยากเห็นแบบเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้หัวอก ๆ แต่ละคน ๆ แล้วเผาหัวอกคนทั้งประเทศด้วยการซั้วซัลามากของผู้นำแต่ละคน ๆ เข้าใจ วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละนะ เอาเท่านี้แหละ

ใครนั่งมันก็อยากจ้อเข้ามาแหงนดูแต่หน้าหลวงตาบัวนะ มันไม่งามนะเราดูตลอด ใครมาก็มาจ้อแย้งซึ่งที่นั่งกัน มาจ้อดูหน้าหลวงตา ดูไม่ได้นะ หลวงตาดูคนประเภทนั้นดูไม่ได้ ให้พากันจำเอานะ กิริยามารยาทอันดีงามมีอยู่ทำไมไม่นำมาใช้ จ้อเข้ามามองดูแต่หน้าไปนั่งที่ไหนก็ไม่ถนัดมานั่งจ้อดูหน้า ดูไม่ได้นะ ให้จำให้ดี เราดูคนเราดูโดยธรรมนะ อะไรงามไม่งามเราก็รู้นี่ มองดูแย้งซึ่งที่นั่งไม่ว่าที่ไหน ๆ จะแย้งจะจ้อเข้ามาดูตั้งแต่หน้าเราคนเดียว หน้าเราไม่มีเหอ หน้าเราไม่มีแล้วเอาหน้าไหนมาดูหน้าคน หน้าพระวะ มันไม่น่าดูนะ เสียมารยาท คนอื่นคนไหนเขามาดูแล้วจะว่า เป็นยังงี้ลูกศิษย์หลวงตาทำไมเป็นอย่างนี้ เพียงเท่านี้กระเทือนหมดในศาลานี้ มีแต่คนแย้งซึ่ง ดูที่นั่นที่นั่นจ้อเข้ามา ๆ อย่างนี้ มันดูไม่ได้นะ ดูแล้วดูไม่ได้จริง ๆ เราไม่พูดเฉย ๆ ผิดถูกมันมองเห็นมันรู้ทันที ๆ นอกจากไม่พูดเฉย ๆ ให้พองามตาบ้างนะ อย่าลุกลี้ลุกลอนไม่น่าดู จ้อเข้ามา ๆ แทรกเข้ามาแซงเข้ามาดูไม่ได้นะ เจ้าของไม่ดูเจ้าของ คนอื่นอยู่ไกล ๆ มองไปเห็น น่าดูไม่น่าดู มองไปมันก็รู้เจ้าของเป็นผู้ดีอยู่ทำไมไม่ดูเจ้าของบ้างวะ มันน่าดูเมื่อไร โอ้ แทรกนั้นแซงนี้เข้ามา มันอะไรลุกลี้ลุกลอน

นี่ที่พระนั่งฉันน้ำร้อนอยู่โรงน้ำร้อนนั้น เห็นเรามาโน้น หน้าศาลาตันค้อออกมา ประตูนั้นช่องนั้น นี่ช่องหนึ่งออกมาจากกุฏิ มีช่องนี้ช่องหนึ่ง ๆ ช่องนั้นช่องหนึ่งเราออกมาแล้วพระนั่งฉันน้ำร้อนอยู่ที่นี้ เราออกมาประตูนั้น พอออกมาเห็นเรานี้แตกฮือเลยเชียวนะ พระนะ พวกถั่วยแก้วกำลังฉัน วางแล้วโดดนี่เตะปั้งปั้ง ๆ โกโก้กาแฟสาตกระจายตามนั้น เจ้าของไปเลยไม่สนใจ แก้วก็กลิ้งตกอยู่ตามนั้นนะไปเลย เราลงไปเราก็ไปโน้น ไปดูนั้นดูนี้

นะ ไปไหนเหมือนกัน นี่ก็ลงไปดูน้ำบ่อ ไปดูนั่นแล้วก็ขึ้นมาที่นี่ พอขึ้นมาเข้าไปในครัวเห็น พระอยู่นั้น ๒ องค์หรือไงนะ โส้ นี่มันอะไรทั้งกินทั้งสาดทั้งเททั้งตั้งยันหรือทั้งถีบทั้งยัน หรือนี่นะ มันเป็นอย่างใจจึงเป็นอย่างนี้นะ พระมองเห็นท่านอาจารย์แล้ววิ่งหนีหมดเลย เลย ไม่ได้ดูอะไร เตะอันนี้กระจัดกระจาย

นั่นเห็นไหม เตะอันนี้กระจัดกระจายแล้วไปเลยไม่ดู นี่กลัวอย่างนี้ก็ไม่มีความเห็นไหมละ กลัวแบบนี้ใช้ไม่ได้ กลัวแบบสัตว์กลัวนี่ไม่ใช่แบบพระกลัว พระกลัวจะไม่ใช่ อย่างนี้ นั่นเห็นไหมเอามาสอนอีก กลัวอย่างนี้เราไม่ต้องการ ต้องกลัวเหตุกลัวผล กลัว อรรถกลัวธรรม เคารพอรรถเคารพธรรม อันนี้กลัวแบบบ้าเราว่าอย่างนั้นเลยนะ ก็เพราะ เคยโดนดุดมาแล้วนี่ เคยโดนดุดเพราะอะไร เพราะผิดมาแล้วใช้ไหมละ ผิดมาแล้วโดนดุดมาแล้ว ทั้งดูทั้งเด็ดทั้งอะไรทุกอย่างมาแล้ว เมื่อมองเห็นมันก็ไปอย่างนั้นแหละ เลยไม่คำนึง ผิดถูกชั่วดี เตะแกวก็ช่างหัวมันไปเลย วันหลังค่อยไปหามาใหม่ นี่เป็นยังงี้ ก็เพราะดูตรง ไหนถูกทั้งนั้นนี่นะ ผู้นั้นผิดทั้งนั้น ๆ เอ้า พิจารณาซิ แล้วจะมาหาเรื่องอะไรว่าท่านดู ๆ ถ่ายเดี่ยว เจ้าของผิดไม่ดูบ้างมันใช้ได้หรือคนเรา ต้องดูเจ้าของซิ

ถ้าดีแล้วดูหาอะไร ก็หาของดีทั้งนั้นไม่ได้หาของดูนี่ แล้วไปดูหาอะไร อันนี้มันน่าดู มันก็ต้องดูละซิ อย่างที่ว่าตะกั่วนี้ลูกสี่ลูกกลนดูไม่ได้นะ เสียมารยาทไม่น่าดู ธรรมเป็นของเล่น เมื่อไรยังบอกแล้ว ไม่มีอะไรที่จะเทียบได้แล้วในโลกนี้ เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงท้อพระ ทัยฟังซินะ พระพุทธเจ้าแต่ก่อนท้อพระทัยเมื่อไร ตายเกลื่อนอยู่กับโลกเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดตายเกลื่อนอยู่กับโลกนี้เหมือนกันหมด ตั้งแต่ยังออกไม่ได้พ้นไม่ได้ เหมือนพวกเรานี้แหละ แต่เวลาพ้นไปแล้วกลับมาดูสภาพตัวเองที่เคยเป็นมา และดูสัตว์ทั้งหลายที่เกลื่อนอยู่เป็นยังงี้ ท้อพระทัย อันนั้นเลิศขนาดไหนพอพ้นไปได้แล้ว เลิศขนาดไหน นั่นฟังซิ เราเอามาพิจารณาซิ ความเลิศขนาดไหนกับเลวขนาดไหน สะอาดขนาดไหนสกปรกขนาดไหนมาเทียบกันบ้างซิ อย่างที่เขาตกแต่งอะไรต่ออะไร เราดู ไม่ได้เราพูดจริง ๆ ตาเราเพียงเท่าตาหนูนี้มันก็ดูไม่ได้นะ ไปที่ไหนมีแต่ตกแต่งภายนอก ๆ ดูอยู่ตลอดเวลา

ยิ่งเวลาเราไม่อยู่ที่นี่ เราออกไปไหนมาไหนนี้จะจัดนั่นทำนี่ ปลูกนั่นปลูกสร้างนี่ยุ่งไปหมดนะ ครั้นเวลาเรามาทำไม่ได้เราขนานบเอาเนี่ย ก็มันขวางธรรมตลอดเวลา อะไรจะสะอาด ยิ่งกว่าหัวใจสะอาด นี่ที่เอาวัดกันนะ ไปไหนก็ดูเถอะนะ หัวใจสะอาดนี้เข้าไปหมดเลยครอบ โลกธาตุ นี่เราประดับประดาตกแต่ง มันก็เหมือนตกแต่งกองมูตรกองคูถ เอ้า ตกแต่งแบบนี้ ๆ กองมูตรกองคูถกองนั้นนะ ตกแต่งให้มันสวยงามงามที่ไหน กลิ่นมันก็เหม็นเท่าเดิม

กองคุณก็กองคุณเท่าเดิม มันวิเศษวิโสอะไร อันนี้เรื่องของกิเลสตกแต่งตัวเองมันก็แบบเดียวกันนั่นเอง มันดูหน้าดูได้ที่ไหน อันนั้นไม่ดีอันนี้ไม่ดี ไม่มีคำว่าดี ลงกิเลสแล้วไม่พอ ตกแต่งนั้นตกแต่งนี้ดูตั้งแต่ภายนอกดินตามกิเลส ไม่ได้ตกแต่งหัวใจ สถานที่ที่เป็นความพอกอยู่ที่นี้ ไม่ได้สนใจตกแต่งตรงนี้ ตกแต่งตรงนี้ให้ดีแล้วดีไปหมดเลยนะ

ไปที่ไหนก็รู้ตามสภาพ ๆ ของมันเสียเพราะอันนี้เลยทุกอย่างแล้ว มันก็ไม่มีปัญหาอะไร ไปที่ไหนเห็นแต่ดีแต่ดีดินตกแต่งนั้นตกแต่งนี้ ตัวหัวใจเจ้าของผู้มันติดมันดิน เพราะกิเลสยันหัวมันให้ดินนั้นไม่ดูเลย อันนี้แหละที่มันเสียมากนะ

นี่ละชาวพุทธเรามันไม่มีพุทธอยู่ในนี้เลยนะ แม้แต่พระหัวโล้น ๆ ท่านเหมือนกัน เราเหมือนกัน มันไม่ได้ดูหัวใจเจ้าของ ถ้าดูหัวใจเจ้าของแล้วมันจะรู้ตัวรู้ชั่วทุกอย่าง ทันทันใดรู้ไปเรื่อย ๆ นะ อันนี้ไม่มีใครดูหัวใจเจ้าของ ตัวติดตัวดินตัวสกปรกสกปรกอยู่หัวหัวใจที่สกปรกนะ เพราะกิเลสตัวสกปรกอยู่ที่นั่น ไปที่ไหนมันถึงติดถึงดิน แสดงตั้งแต่ความสกปรกไปเพื่อความสะอาดของมันนั่นแหละ อันนั้นไม่ดีอันนี้ไม่ดีตกแต่งให้สดสวยงดงามไปไหนงามหมดงามเรื่องของกิเลส สายตาของธรรมมองดูเหมือนงามด้วยกองขึ้นนั้น มันงามอะไรมันสวยอะไร ถ้าว่าทุกข์ทั้งหลายนี้มันก็แบบกันกับบุตรคูถ มันคลุกมันเคล้า มันลืมน้ำเนื้อลืมน้ำ มันไม่เข็ดไม่หลาบในกองทุกข์ทั้งหลายที่บีบบีบไฟหัวใจตลอดเวลา นะ ธรรมดูรู้หมดนี้จะว่าย่างไร มันขนาดนั้นนะพวกเรา

เวลานี้ศาสนาจะไม่มีบอกตรง ๆ อย่างนี้เรา คนเดียวนี้ใครจะว่าบ้างก็ตามมันเห็นจะไม่ว่าย่างไร มันเห็นมันรู้ พุดตามความรู้ความเห็นผิดไปไหนวะ ไม่รู้ก็บอกไม่รู้ พุดไม่ได้ไม่รู้ ถ้ารู้แล้วอดได้หรือ ใครจะปิดไว้ไม่ให้พุด มันพุดได้ทั้งนั้นแหละ พระพุทธเจ้าเห็นไหมตรัสรู้ปีนี้เทศน์สามแดนโลกธาตุ แต่ก่อนพระองค์พุดที่ไหนเทศน์ที่ไหนวะ สวางทั้งหลาย สรรณ คัจฉามิ ของพวกเราก็แบบเดียวกัน เมื่อถึงขั้นรู้ขั้นเห็นแล้วมันปิดไม่อยู่ยังบอกแล้ว

นี่แหละธรรมที่เลิศเลอเป็นอย่างนั้นในหัวใจ แต่ท่านไม่ติดไม่ดินเหมือนกิเลสนะ กิเลสนี้มีแต่ดีแต่ดีดินหาความสุขในโลกนี้ไม่มี หาด้วยอำนาจของกิเลสตายทิ้งเปล่า ๆ ท่านทั้งหลายอย่าเข้าใจว่าจะไปเจอความสุขที่ไหนนะ ตายทิ้งเปล่า ๆ นั่นแหละ ถ้าหาด้วยธรรมนี้เจอไม่มากก็น้อย พอชุกหัวนอนได้ละวันหนึ่ง ๆ เพราะมีธรรมเข้าแทรก มีธรรมเป็นที่ยึดที่เกาะ ถ้าไม่มีธรรมแล้วตายทิ้งเปล่า ๆ นั่นแหละ

ต่างคนต่างติดดินทั่วแดนโลกธาตุ ใครได้ความสุขเอามาอวดกันมีไหมไม่มี พระพุทธเจ้าผางขึ้นมาเท่านั้นพระองค์เองอวดทันที พระสาวกแต่ละองค์ อวดขึ้นได้ทันทีเลย

เลิศเลอตลอด ๆ ทั่วกันไปหมด นั่น ธรรมเป็นอย่างนั้นนะ เกิดขึ้นที่หัวใจดวงใดเลิศเลอ คลังแห่งความสุขอยู่ที่นั่น บรมสุขอยู่ที่นั่น อยู่ที่หัวใจท่านผู้ตัดแปลงแก้ไขได้ ชำระล้างได้ พวกเรามีแต่สั่งสมความสกปรกโสภณเข้ามาเต็มหัวใจ ไปที่ไหนก็เลื่อนไปด้วยความสกปรกแล้วว่าสะอาดอย่างนั้นสะอาดอย่างนี้ สะอาดชี้หามอะไรก็ไม่รู้ ตาก็มีมันก็ไม่ดู ตาใจมันมืด ดูสักสิบร้อยตามันก็ไม่เห็นแหละ ถ้าลงตาใจสว่างเสียตาเดียวไม่ต้องหาตาที่ไหนมาดู มันเห็นหมดนั่นแหละจะว่ายังไง ใจดวงนี้เป็นใจที่เลิศเลอสุดยอดเมื่อปฏิบัติให้เลิศเลอ ถ้าเลวก็เลวสุดยอดเมื่อวิ่งตามกิเลสที่มันบีบบีบใส่ไฟอยู่ที่ใจนั้น ตัวนั้นละตัวสกปรกสุดขีดของมัน ครอบหัวใจได้จึงติดจึงดี้น แล้วหาความสุขมาอดกันได้ยังไง ไม่มีความสุขในโลกของกิเลส นี่ย่าเข้าใจว่ามี พุดให้ฟังอย่างชัด ๆ

หาจนก็กำก็กำก็กำก็เกิดตาย ๆ แยกหามแต่กองทุกข์นี้ตลอดไปนะ ถ้าหาด้วยอรรถ ด้วยธรรมแล้วมีแง่ที่จะเล็ดลอดออกได้ ๆ ไม่สงสัย นี่เคยพุดให้ฟังแล้วเป็นข้อเทียบเคียง เสียด้วย ขอให้ฟังให้ดี คลองใหญ่ ๆ ผ่านอย่างนั้นนะ นี่เทียบกันแล้วก็คลองใหญ่ ๆ นี่คือใจ ฝั่งคลองทางนั้นคือกิเลส ฝั่งคลองทางนี้คือธรรม ตัวคลองนั้นคือหัวใจ คือทั้งธรรมและ กิเลสติดอยู่กับหัวใจด้วยกัน ฝ่ายกิเลสก็แสดงอำนาจตามฤทธิ์ของกิเลสที่ออกจากหัวใจ ทำ สัตว์โลกให้เดือดร้อนวุ่นวาย ฝ่ายธรรมมีอำนาจมากน้อยก็แสดงฤทธิ์ออกมากำจัดกิเลส ชำระกิเลส นำความสุขให้มีแก่โลกตลอดมา

เพราะฉะนั้นสายแห่งความสุข สายแห่งความทุกข์นั้นจึงมี สายแห่งความสุขสายแห่ง ความหลุดพ้นจากทุกข์ คือสายแห่งธรรมของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ที่เดินตามสายมา นี้ ฝั่งนี้ ๆ เป็นฝั่งของพระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้มาตั้งแต่พระองค์แรก จนกระทั่งสุดท้ายแห่งพระ พุทธเจ้าทั้งหลาย แต่ไม่มีสุดท้ายนะสุดท้ายไม่มี เรื่อยไปอย่างนี้แหละ

นี่แหละสายทางที่ฉุดลากสัตว์ทั้งหลายให้พ้นจากทุกข์คือฝั่งนี้ ฝั่งแห่งธรรมนี้จะดึง สัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นมากน้อยไปจากฝั่งนี้แหละ ฝั่งแห่งธรรม ฝั่งของกิเลสดึงลงตลอด ๆ ๆ เป็นข้าศึกกันมาตลอดเวลา เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าที่มาตรัสรู้จึงต้องมาเป็นแบบ เป็นฉบับ มาตามฝั่งเดียวกัน ๆ ฝั่งนั้นฝั่งกิเลสฝั่งนี้ฝั่งธรรมปราบกิเลส ชะล้างกิเลส พระ พุทธเจ้าตรัสรู้บั้งขึ้นมาก็มาฝั่งนี้ ๆ เรื่อยไป ๆ นี้ละที่เป็นคู่ชะคู่ล้างซึ่งกันและกัน เป็นคู่ เตือดคู่แค้น ถ้าว่าเตือดแค้นก็ดีนะ ก็มี ๒ อย่าง มีกิเลสกับธรรมอยู่ในลำคลองอันเดียวคือ หัวใจ ส่วนมากมีแต่ฝ่ายกิเลสตีตลอดเวลา ธรรมจนจะจอกเยกไม่ได้ ๆ เพราะฉะนั้นโลกจึง หาความสุขไม่ได้ ถ้าธรรมมีเจริญขึ้นทางฝั่งของธรรม เพราะได้รับการบำรุงส่งเสริมแล้วจะ

ค่อยเจริญรุ่งเรือง ๆ แล้วกิเลสจะค่อยอ่อนตัวลง ๆ คนนั้นจะมีความสุข พอกิเลสหมดมอดไปหมดเลย ธรรมเหี้ยมແຫລກ นั้นบรมสุข มีเท่านั้น

ท่านทั้งหลายหาความสุข หาความหลุดพ้นจากทุกข์หรือบรรเทาทุกข์ อย่าไปหาตามอำนาจของกิเลสจะไม่เจอ จนกระทั่งกับไหนก็ปล่อยเลย ถ้าหาตามอำนาจของธรรม ทุกข์ลำบากขนาดไหน เอ้า ปีนตามอรรถตามธรรมมีทาง ยังไงจะหลุดพ้น มีธรรมเท่านั้นที่จะลากเข็นสัตว์โลกให้ขึ้นจากกองทุกข์ได้ เรื่องกิเลสไม่มี มีเท่าไรลากจมลง ๆ เพราะฉะนั้นเราอย่าหวังพึ่งอะไร ๆ นอกจากธรรมคือความดีงาม ให้นำมาปฏิบัติแก่ตัวเองนะ โลกธาตุนี้ไม่มีความหมายอะไร มีแต่กิเลสกับจิต กิเลสกับธรรมอยู่ในใจพืดกันอยู่ตรงนี้ แก้กันตรงนี้ได้แล้วไม่ต้องหาความสุขได้ตรงนี้ ถ้าไม่แก้ จมก็คือตรงนี้เอง จำให้ดีนะ เอละ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.or.th or www.Luangta.com